

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara magno excessis omnes sanctos superat in gloria, n. 7

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Cap. 32. hoc opere planum fiet: de Virginitatis enim eius Aureola cap. 32. & de Doctorum Aureola, quam habet cap. 39. plenius differemus: de martyrij verò aureola cap. 11. ostendemus eam in hoc genere consecutam esse aliquid veluti insigne suæ eximie fortitudinis, & charitatis, quod vel Aureola appellatur, ut multi loquuntur: vel aliquid Aureola eminentius, quod alij magis verè, ac propriè dici existimant.

Deipara fructum continentie centesimum, qui virginibus deputatur, est consecuta; qui ut cap. 32. ex Theologorum sententia dicemus, est præmium quoddam accidentale ab Autea, & Aureola distinctum, quatenus homo à carnali vita, ut loquitur S. Thom. in 4. p. distin. 49. q. 5. art. 2. in quandam vitam spiritualem per continentiam transit: ex quo colligere possumus præstantiam fructus centesimi supra alias Virgines in Deipara: quippe quæ propter suam eximiam puritatem, ac sanctitatem tota spiritus alius Virgibus multis spatiis antecedit, ad eò ut ipsa, Cælum, quod à terra, terrensque quàm maximè est separatum, mentè appelleretur, quemadmodum cap. 3. ostendimus.

Adhuc ratione maternitatis Dei, quæ omnium est Domina, atque Regina, ut fusè superiori capite sanctorum Patrum testimonijs ostendimus, existimat Suarez tom. 2. in 3. par. disput. 21. sect. 4. Deiparam habere in corpore singularem aliquem, & admirabilem splendorem, vel aliquid aliud, quod sit veluti insigne Regiæ dignitatis, & diuinæ maternitatis, ac principatus, & dominij in omnes Beatos. & hoc certè confirmatur ex doctrina Bonaventuræ in speculo cap. 6. ubi eleganter id probat ex figura Esther 2. de qua ibi sic legitur: *Ducta est itaque ad cubiculum Regis Assueri, & adamasit eam Rex plusquam omnes mulieres, habuitque gratiam, & misericordiam eorum eo super omnes mulieres: & posuit diademata Regni in capite eius. Ista Esther Regina Beata Virgo Maria ducta est (inquit Bonaventura) in cubiculum Regis aeterni in Assumptione in cubiculum quod est aeterna gratiam, verè Regis habens super omnes mulieres, id est super omnes intelligentias Angelicas, & super omnes beatas animas, ut sit in Maria gratia super gratiam omnium beatorum: nam verè vera in capite eius Rex Regum diadema Regni posuit tam impræcabile, tam detestabile, tam mirabile, quod hoc omni lingua*

inennarrabile, omni ingenio inscrutabile est. hæc Bonaventura. Quo circa Methodius in hypapantem docet sacrum Mariæ caput à Deo coronatum esse: de quo Rupertus libro 3 in Cantic. 4. de illa exponit: *Coronaberis de cubilibus Leonum, & montibus Pardorum: Coronaberis, inquit, ut in caelis Regina Sanctorum, & in terra Regina sis regnorum.*

DEIPARA MAGNO EXCESSU Omnes Sanctos superat in gloria.

Sed quærat quispiam, etiam si Deipara christum supra omnes Angelos, & Sanctos distinctum constituat, quoniam tamen excessu illos superat? quod erat tertium ex iis, quæ in hoc capite tractanda proposuimus. Respondet deo excessum esse maximum. & licet hoc colligi possit ex iis, quæ dicemus cap. 12. ubi multis rationibus Christo proximam eam esse in gloria ostendemus, nunc tamen immensitatem gloriæ eiusdem Virginis supra Angelos, & Sanctos sic demonstramus. Virgo in præfenti vita innumeris actibus meritorij ad incrementum gratiæ cumulum peruenit; siquidem in Conceptione acceperat gratiæ plenitudinem supra omnes Sanctos, & Angelos, ut cap. 4. probauimus: sed B. Virgo operabatur ex tota virtute gratiæ, & simul etiam auxilij, seu motionis diuinæ, & ex toto conatu, absque ullo somitis impedimento, ideo actum saltem æqualis intensiōis cum habitu gratiæ, ex qua proficiscebatur, eliciebat: sed actus amoris Dei elicitus à charitate sunt meritorij augmenti eiusdem charitatis, & per consequens gratiæ, & gloriæ secundum totam latitudinem graduum, ita ut si actus sit ut sex, mereatur sex gradus augmenti gratiæ, ergo gratia per hos actus fiebat saltem duplo maior. Hi verò actus in tota vita B. Virginis fuisse innumeri: siquidem omnibus, & singulis actibus humanis, quos in præfenti vita habuit post gratiam in immaculata Conceptione acceptam, meruit augmentum gratiæ, charitatis, & gloriæ, & habuit perfectissimos actus, tum vitæ contemplatiuæ, tum actiuæ, præsertim in obsequio erga Christi personam, eundem sequendo usque ad crucem, cui materno supra quam dici potest compatiebatur affectu: nec somno interrumpatur eius meritum, ut rectè S. Bernardinus tom. 2. serm. 21. art. 1. & tom. 3. sermo. 4. de B. Virg. artic. 1. cap. 2. & nos c. 21. ubi

Methodius.
Rupertus.
Cant. 4.

Virginis gloria quæ in gratia Sanctorum & Angelorum gloriam excelsat.
Cap. 12.

S. Bernardinus.

Cap. 21. ubi in omni actu meruisse ostendemus; ergo in
 immensum excreuit habitus gratiæ, cui nunc
 correspondet gloria, quæ est gratiæ consumma-
 mata. Accedit quod in Deipara beatissima ex
 diuino privilegio nulla unquam fuit ad bo-
 num faciendum difficultas, nulla ad malum
 procliuuitas; ac proinde ad omnem sancti Spi-
 ritus impulsu abque ulla contradictione
 celerimè agebatur: si enim ex Apostolo ad
 Roman. 8. *Quicumque spiritu Dei aguntur, ij
 sunt filij Dei.* & Ezech. 1. *Animalia illa, ubi
 erat impetus spiritus, illuc gradiabantur, & ibant,
 & reuertebantur in similitudinem fulguris co-
 ruscantis, cuius velocitatem mente vix assequi
 possumus; quanto magis de sanctissima Vir-
 gine id asserendum est; ut propterea Deipa-
 ram per Rotam illam cap. 1. Ezechielis ele-
 uatam, & volubilem à spiritu vitæ signifi-
 cam velit S. Bernardinus tom. 3. sermone 21.
 artic. 1. capit. 1. his verbis: *Secundo eleuata
 fuit B. Virgo per excellentiam conuersationis desi-
 gnatam in eleuatione Rosa, de qua Ezech. 1. scri-
 ptum est. Apparuit rota super terram iuxta ani-
 malia habens quatuor facies, & aspectus rota-
 rum, & opus earum quasi visio maris: & sequit-
 ur, Cum eleuarentur animalia de terra, eleua-
 bantur simul & rota: & additur, Spiritus enim
 vitæ erat in rotis. Per illa quatuor animalia my-
 stice doctrina Euangelica denotatur, per rotam
 verò illam, qua quatuor facies habet, Virgo beata
 merito indicatur, qua quatuor virtutes habet, se-
 cundum quas vita æterna regitur, & omnimoda
 perfectione ad Euangelicam conformatur, &
 quoniam hæc virtutes licet uniantur in gratia,
 distinguuntur tamen in operatione sua, ideo plu-
 raliter dicitur quod rota illa eleuabatur, quia vir-
 tutes in ea fuerunt in summo perfectionis tam ad
 agendum, quam ad patiendum, & hoc in tanta
 incomprehensibilitate intellectus humano, ut me-
 ritò dicatur, quod aspectus rotarum, & opus ea-
 rum quasi visio maris: Nam inastimabiliter su-
 peraus omnem obedientiam, & actionem Mar-
 tyrum, & Confessorum, nam in omnibus fuit
 pondus difficultatis ad bonum, & pronis ad
 ipsum malum, in Virgine Beata nullum fuit omni-
 nò retardatum, proinde rota volubilis fuit se-
 cundum omnem Spiritus sancti nutum, huc ui-
 que S. Bernardinus. Nec illud silentio præter-
 eundum; Deum optimum tanti fecit in ro-
 tis hanc volubilitatem, seu facilitatem, qua à
 Spiritu sancto facillè moveri se sinebant, ut
 Ezech. 10. *recedat, amittat, colla, manus,***

pennas, oculorum multitudinem; ab hac ta-
 men volubilitate nomen eis indidit: *Ei Rotas,*
 inquit, *istas vocauit volubiles audientem, ita*
 Ezech. cap. 10. *Etenim, inquit Guarricus ser. 4. de Assumptio. ipsa Virgo voluntatem Patris
 in tantum faciebat. ut de ipsa prædiceret Pater*
 Isa. 62. *Vocaberis voluntas mea sic ille.* I. 62.
Virgini
gratia in
suscipien-
dis Sacra-
mentis
aucta.
Emibyn.
 8. Adde alias rationes, quibus in Virgine gra-
 tia minicè augebatur; puta in suscipiendis
 Sacramentis, quæ ex opere operato efficacia
 fuere: & eò magis, quò maiore studio, ac dis-
 positione ad ea accedebat. Nam & Sacramen-
 tum baptismi à Christo Domino accepit,
 quemadmodum teste Euthymio in Ioan. 3.
 scriptum reliquere aliqui temporibus Aposto-
 lorum proximi: & sacrosanctam Eucharistiam
 quotidie, ut pie creditur, post filij Ascensio-
 nem iumebat. Adde, ut supra dixi, gratiæ plen-
 tudinem in filij Conceptione ob admirabi-
 lem præsentiam diuini Verbi, & in aduentu
 Spiritus sancti in die Pentecostes, & reliqua,
 quæ non minus verè, quam eruditè persequi-
 tur Franciscus Suarez 3. par. tom. 2. disput. 18
 & 21. Confirmatur etiam ex immenso amore,
 quo Deus Virginem diuigebat. Unde Ansel-
 mus de excell. Virg. cap. 4. *Est ne putatis, in-
 quit, ulla mens hominis, qua modum hunc dile-
 ctionis, quam Deus ad hanc Virginem habuit,
 queat penetrare: & infra: Potestne, quaso, ullus
 hominum, aut Angelorum istius amoris immen-
 sitatem penetrare, vel dignitatis honoris illius
 quicquam cogitatu percipere comparabile? & i-
 deo vicissim B. Virgo immenso amore Deum
 prolequebatur. Bonauentura in speculo cap. 6
*Quid mirum si præ omnibus diligit, qua præ om-
 nibus est dilecta.**

Cæterum hic meritorum cumulus in Dei-
 para mirum in modum est auctus ex diutur-
 na, quam post filij Ascensionem traduxit vita,
 in qua & sacrosanctæ Eucharistiæ perceptio-
 nem, & actus illos meritorios, à quibus nun-
 quam cessabat, quam sæpissime iterauit. quod
 Deipara ipsa S. Brigitiæ libro 6. Revelatio-
 num cap. 61. his verbis indicauit. *Ego post A-
 scensionem filij mei, longo tempore vixi in mundo,
 & hoc voluit Deus, ut vixi passentis mei, &
 moribus meis, plures anima conuertentur ad eum
 Apostolo Deo, & alij electi roborarentur. & etiã
 naturalis dispositio corporis mei hoc exigebat,
 quod diuinitus viseret, ut corona mea augetur.
 Nã omni tempore, quod post Ascensionem filij mei vi-
 xit, visitans loca, in quib' ipse pass' est, & mirabilia*
Suaris.
Dei amor
erga B.
Virg. in
serm.
S. An-
selm.
Drie
Fra-
Tur
S. Br
Zuf
Dio
Car

sua offendit sic quoque passio sua in corde meo fixa erat, quæ siue comedebam, siue laborabam quasi recens erat in memoria mea, sic etiam sensus mei abstracti erant à mundanalibus, quod iugiter quasi novis desiderijs inflammabar, vixissimique doloribus excitabar: verumtamen si dolorem temperabam, & gaudium meum, quod nihil omnitebam de his, quæ erant Deo sic quog; inter homines conuersabam, quod nihil præter virtutum tenuit de his, quæ delectabilia hominum erant, attendebam, imò nec iurabam. hæc apud S. Brigittam.

Quamdiu vixerit B. Virgo. Petrus de Natalib. Ildesons. Quam Argeli, inquit, desiderabant, & cælum ipsum de eius ascensione querebatur.

Secundo, Euodius apud Nicephorum lib. 2. histor. capitul. 6. Virginem ad annos ætatis quinquaginta novem peruenisse scribit, quæ ferè eodem loco sequitur ipse Nicephorus. & cap. 21, vbi Virginem vult obijisse anno ætatis sexagesimo: quam communem esse opinionem refert S. Antonius 1. part. histor. titu. 6. cap. 3. §. 1. eanque probat Driedo lib. 3. de dogmatibus sacre scripturæ tractat. 3. cap. 4. vbi duodecim vitæ annos post Christi Ascensionem eidem Virgini tribuit.

Tertio, alij Deiparam vixisse volunt annos sexaginta tres, quam vulgi esse opinionem scribit noſter Franciscus Tumanus libro 3. pro epistolis Pontificum cap. 16. quod confirmari videtur ex corona eiusdem Virginis ex globulis peccatorij confecta, & ex libro 7. reuelat. S. Brigittæ cap. 26. vbi Deipara dixisse scribitur, se post filij Ascensionem quindecim annis in mundo vixisse. Hæc videtur sententia Eusebij in Chronico, vbi anno à Christi natiuitate 48. asserit Deiparam in cælum assumptam: sed decimoquinto ætatis suæ anno illum peperit, ergo sexagesimum tertium agebat cum in cælum est assumpta, huius sententiæ est Dionysius Carthusianus libro 4. de laud. Virg. artic. 6.

Quarta denique sententia est eorû, qui Deiparam ad septuaginta duos annos vitam produxisse affirmant, supponunt enim ex cõmuni

sententia, eam in Christi Ascensione quadagesimum octauum vitæ suæ annum egisse: siquidem decimoquinto ætatis anno Christum peperit, quibus si addas triginta tres, quos Christus vixit, summam efficiat quadraginta octo annorum: ac deinde viginti quatuor annos interius transigisse. Hæc sententia est Cedreni in compendio histor. in Tiberio: Tract. 5, inquit, sanctam animam Domino, ac filio, & Deo suo annos nata septuaginta duos, vixit ergo viginti quatuor annos post Christi ad Cælum ascensum. hæc ille. Idem sentit Epiphanius Presbyter Constantopolitanus in vita Virginis, & quidem apud Anselmum opusc. de forma, & moribus B. Virg. qui omnes viginti quatuor annos post Christi Ascensionem Virgini tribuit, & hæc quidem sententia hoc firmissimo argumento probatur: nam Virginis dormitionij Dionysius Areopagita cap. 3. de diu. nomin. se inteluisse testatur cum Apollolis, & selectissimis Apollolorum discipulis, Hierotheo, Timotheo, & alijs. Sed Dionysius Areopagita conuersus est ad Christi fidem ab Apostolo Paulo anno domini quinquagesimo secundo, quærat post Ascensionem decimus nonus, vt optime probat Cardinalis Baronius tom. 1. Annal. ad annum Christi 52. ex libro actû Apostolorum: & verisimile est aliquot annis in Christiana fide se probasse; ergo saltem ad illud tempus circiter Deipara vixit. Quòd autem Dionysius Areopagita ea quæ cap. 3. de diuin. nomin. scribit, de dormitione Virginis intelligat, probatur ex consensu Patrum Græcorum, sic enim illum exponunt Damascenus orat. 2. de dormit. Iuuenalis Patriarcha Constantinopolitanus, Historia Euthymica, quam vna cum Iuuenali refert Damascenus loco citato, Andreas Cretensis, Metaphrastes, Glycas, Epiphanius Presbyter Constantopolitanus, Michaël Syngeus Maximus in scholis ad Dionysium, & egregie id probat Baronius ad annum Christi 48. contra Hilduinum, qui locum illum Dionysij de sepulchro dominico accipiendum arbitratur: & eodem modo rejicitur Mattheus Galenus in præfatione ad Areopagitam, qui de verbis Ioannis Evangelistæ ea exponit; & Ioannes Scotus, is qui Dionysium in latinum conuertit, qui in præfatione ad Carolum de CHRISTI corpore, verba illa Dionysij interpretatur, quasi Dionysius cum Apostolis Christum post Resurrectionem aspexerit;

Cedrenus.

Epiphanius.

Dionysius Areopagita cum alijs dormitione B. Virg. interfuit. Baronius.

Damascenus. Iuuen. Cat. Cõsi. Hist. Euthym. Ana. Cret. Metaphr. Glycas. Epip. Pres. Constant. Mich. Syng. M. Baronius. Scotus.

quod